

BESZÉLGETÉS BIRÓ SÁRIVAL...

A művésznő térjhezment, de azért folytatja diadalmas szereplését a koncerteken... 1952, No. 130

Beszélgetésünk eleje még tavaly játszódott le.

— Az arca máris nagy muzikusokra emlékeztet — mondtam. Persze, ez nem bók. Tény. Mert ihletett, nagy zeneésnek tartom.

— Ne is mentegetődzön, sohasem éreztem szépnek magamat, — mondta s ebben a pillanatban, mindig bánatos, komoly és szép arcából mégis csak kicsillogott az örök nőiség...

A beszélgetés európai és dél-amerikai hangversenykörútja körül forgott... Kettős túráról tért vissza s mikor megsütöttem, miért hallgatott el a new yorki publikum és főleg a magyarság számára, kissé fáradtan mondta:

— Emlékszik reá, három nagy hangversenyt adtam a Carnegie Hallban, nagy zenekarral, roppant apparátussal. Nagyon fárasztó koncertek voltak ezek, már nem lenne erőm ilyen stílusban folytatni... Kevesebbet adni mégsem merek már... Bécsben, Svájcban, Rómában, Párisban, Londonban az mégis csak más... Ott egyedül ülök a zongorához s az egész estét az én játékom tölti be... Oh, mennyire elhalmozottam tapsal, dicsérettel, biztatással, ezekért is...

— Hát Délamerikában? — kérdezzük...

— Az egy csodálatos új birodalom... S mennyi lelkes magyar van arra felé... Olyanok jöttek fel felvonásközökben, akik valaha Pest krémjéhez tartoztak, de most nehezen tűzdenek az életért... A zenei rajongásuk megmaradt... S boldogok, hogy magyar nevet hordottak a címlap... Cuba is sodahely, kétszer is lehívtak rövid egymásutánban s jó pár riabb fellépésre van még szerződésem.

Megígérte, hogy közölni fogja lapunkkal, ha egy kis ideje lesz és így nem is lepett meg, amikor pár nap előtt hangjegyekkel és finom kezecskéjével ékesített levelet hozott a posta. De egy betű mégis csak meglepetést, sőt szenzációt jelentett számomra.

AZ F-KULCS...

A légiesen könnyed aláírás egy nézett ki: F. Bíró Sári. Mit jelenthet ez az F. betű — találjuk.

Felnéztünk tehát a Riverside Driven levő két emeletet elfoglaló művészlakásba. Azért kell a tetőemelet is, mert amikor rajongásig szeretett édesanyját kihozatta, nem akarta,

hogy a sok gyakorlás, no meg a nagytehetségű tanítványainak adott leckék megzavarhasák a mama csendes életét... Pazarul berendezett lakosztályt rendezett be tehát a számára a tetőemeleten. A drága jó mama elment, de az emeleti lakosztály ott maradt azért...

Bejelentjük magunkat, a hűbéres szobaleány bevezet s pár pillanat múlva megjelenik a művésznő is... Fiatlabb és szebb, mint valaha... S jókedvű, boldog, az arca örömtől sugárzó, nem a fájdalmas, tépelődő virtuóz, hanem a diadalmas, öntudatos zenei zseni arca. Először is ahoz a bizonyos F. betűhöz akarunk gratulálni...

— Ha ez az F-kulcs azt jelenti, amit gondolunk és amit a maga ragvogása mutat, a jó Isten áldását és sok, sok szerencsét kívánunk életének új szakaszához... Helyes nyomon járunk?

A PAPRIKÁS CSIRKE "SZIMFÓNIAJA"

— Igaz... úgy van... Férjhezimentem... Magam előtt is meglepetés volt, de így történt... Jannarban volt az esküvőm... A legszűkebb családi körben... Azzal ültük meg a lakzit, hogy férjem barátai összegyűltek a lakodalmi ebédre és egyhangú kívánságukra én főztem a paprikás csirkét... Ha hallotta volna, hogyan áralloztak érte. Csak egy fájdalmas volt... Drága jó édesanyám nem érthette meg ezt a boldog napot... S milyen büszké lettem volna, ha ő is megdicsérte volna a főztömet...

Egy sóhajtatást nyomtunk el magunkban... Ime, ugyanazok a boszorkányos ujjak, amelyeknek futamait két világrész kényeztetett koncertközönsége hallja és bámulja elrövülve, magyar ételek készítésével péncselnek... F. Biró Sári most ime nemcsak a világ egyik legjelentékenyebb női zongoravirtuóza, hanem fiatal, boldog menyecske és újdonsült háziasszony is... Amellett büszke mamája egy szépen serdülő kisleánynak, az első házasságából származó Máriának, aki évek óta külön is feltűnik tanára előtt versírói készségével... Tökéletes formájú és nevelgetű angol költeményeket ír... Született poéta...

Férjem, Dr. Edward M. Frankel vegyészmérnök és gyáros a legjobb ember a világon... A megtestesült gyengédség, kedvesség... S amellett tudományos képzettsége is imponáló... Talán ő volt a legfiatalabb diák a Columbián, aki doktorátust nyert s még hozzá a vegyészettől... Nemcsak szeretem, hanem bámulom is... S máris tanítom magyar szavakra... meséli elragadtatva.

Azután megtudjuk, hogy röviddel az esküvő után elutaztak, mivel Sárít szigorú szerződés köti az európai koncertezésre, férje is átkísérte és ez volt a nászutjuk... Azóta egynégyen együtt utaznak, mert Dr. Frankel nemcsak világlátott, művészetkedvelő ember, hanem kiterjedt gyári érdekeltségei miatt is szüksége van az utazásra. Bécsben, az ottani szimfónikus zenekarral vették

lemezre nagy hangversenyszá-
mait. Ezekből idáig két hosszú
játzású nagy lemezt adott ki
a Remington-cég.

F. Bíró Sári most nagyon
boldog... Új élete új kedvtelé-
ket hozott. Megtanult autót
vezetni és férjétől külön a sa-
ját számára nagyszerű kocsit
kapott, mely teljesen az övé...

— Ha itthon vagyok és pi-
henek, a nehéz próbák után ki-
hajtok a környékre... Egye-
kül, mert egyedül akarok lenni
a természettel... Csodálatos,
hogy a szabad természet meny-
nyire Beethoven, Mozart, Schu-
man, vagy Moussorgsky nyel-
vén beszél... New York kör-
nyékén pedig néha mintha
Bartók Béla hangszerelésével
is találkoznék... Itthon vi-
szont, a békés családi nyuga-
lomban, Kodály színes muzsi-
kája villan fel előttem.

Körülnézünk a gyönyörű la-
cásban és nem is csodáljuk,
hogy a szobák harmóniákat,
hangulatokat fejeznek ki... A
művészno egész környezete ze-
nét és szépséget sugároz...
Bücsuzni kezdünk, de megér-
tezik Mária, a művészno leány-
tája s egy pár perc múlva, egy
fiatal, mosolygó képű, művész-
nőre, tagbaszakadt atléta lép
be... Dr. Frankel, a férj...

Szívből gratulálva köszönünk
a kedves együtttestől s ut-
közlünk arra gondolunk, hogy
a boldogság is nagy szim-
fóniákat tud kitermelni. Bíró
Sári még nagyobb diadalok felé
közelít... mint az eddigiek
előtt... Pedig életutja már
idáig is a mesékbe illett.

(g. g.)

